

32. Dla młodych ludzi najważniejsze jest panowanie nad zmysłami

Miłość w czystej postaci jest brahmanem; brahman jest pełen boskiej miłości. Gdy miłość łączy się z miłością, staje się dyscypliną. Gdy ktoś jest pełen miłości, ma prawo być na swój własny sposób wyjątkowy.

Ta nasza wielka ojczyzna zyskała sławę daleko poza jej granicami. Ten wielki kraj pokonał zachodnich władców i zdobył wolność. Kraj ten znany jest ze sztuk pięknych i kultury, ze swoich tradycji i śastr. Na ludziach, którzy rodzą się na tej ziemi, spoczywa odpowiedzialność za podtrzymywanie tradycji i reputacji dharmy. Młodzi uczniowie i studenci, ta odpowiedzialność spoczywa na was.

Niezależnie od tego, jakie macie wykształcenie, bez satji, premji i śanti (prawdy, miłości i pokoju) jego wartość jest zerowa. Niezależnie od tego, jak ważne zajmujecie stanowisko, bez satji, premji i śanti skutek jest zerowy. Satja, dharm, prema i śanti stanowią cztery filary jako fundamenty pałacu sanatana dharmy (odwiecznej ścieżki prawości). Jakąż inną prawdę mogę wam przekazać, o dobrzy ludzie, którzy tu się zgromadziliście.

Drodzy uczniowie i studenci, chłopcy i dziewczęta, nauczyciele, ludzie administrujący oświatą!

Dzisiaj stają przed nami liczne problemy, a mamy bardzo niewielu przywódców, którzy mogą pomóc naprawić tę sytuację. W każdym aspekcie i w każdej sferze życia mnożą się problemy. Nawet edukacja nie jest w stanie pomóc w ich rozwiązywaniu, gdyż jej ideały przyjęły wypaczoną postać.

Twórcze możliwości, jakie powinny charakteryzować dziedzinę edukacji, rozpadły się na kawałki. Człowiek podróżuje ścieżką, na której nie potrafi rozpoznać swojej prawdziwej ludzkiej natury. Dzisiaj całe pole edukacji zdaje się pokrywać gruby koc. Niemądrze jest myśleć, że pożywienie wzięte z takiego surowego koca nie będzie zawierać cząstek bawełny czy włókna. Jeśli jednak tak myślimy, jest to wiara oparta na ułudzie. Dzisiaj ludzka natura doszła do tego, że nie możemy w niej dostrzec żadnego ducha poświęcenia ani przywiązania do prawdy. W tej sytuacji uczniowie

i studenci powinni wstępować w sfery spraw materialnych, etycznych i duchowych jako idealne przykłady. W rzeczy samej, te letnie seminaria organizujemy w tym celu i z taką nadzieją. Esencją właściwej edukacji jest to, że powinna pozwolić wam stanąć na własnych nogach. Dobra edukacja ma pozwolić wam wyzbyć się wszelkiego zniewolenia. Celem właściwej edukacji powinno być umożliwienie wam dostrzeżenia własnej boskiej jaźni. Gdy człowiek traci zdolność do poświęcenia i bezinteresownego postępowania, zdobyta przez niego edukacja staje się krańcowo bezużyteczna.

W Bharacie intensywną pracę uważa się za główną jadźnię (ofiary). Potrzebujemy wielu ludzi, którzy zechcą wykonywać ciężką pracę. Postanowienie porzucenia lenistwa i włączenia się do wytężonej pracy powinno zakiełkować w was wszystkich. Kultura Bharatu i tradycje naszego kraju powinny wzbudzać w nas ducha wiary, dzięki czemu powinniśmy dostrzec świętość własnej jaźni. Obszar polityki, materialnego powodzenia a nawet wykształcenie nie gwarantują nam drogi na skróty. Niezbędne są tolerancja, święte poglądy i wytężona praca, które stanowią jedyną ścieżkę prowadzącą do naszego celu. Musimy usunąć ego. Musimy akceptować świętość. Musimy uznawać braterstwo człowieka i ojcostwo Boga. Ten święty kraj Bharatu będzie prosperował i pomaszeruje ku wspaniałości tylko wtedy, gdy pójdziemy taką ścieżką.

Uczniowie i studenci muszą przebyć długą drogę w życiu. Powinni z odwagą pójść tą boską ścieżką i stać się tolerancyjni oraz pielęgnować dobre i pożyteczne idee. Powinni stać się bohaterami i rugować ze społeczeństwa niesprawiedliwość, nieżyczliwość i nieprawdę. Nie mogą stać się tchórzami. Powinni pozbyć się słabości i wykonać skok do przodu z wiarą w Boga oraz pomagać społeczeństwu. Gdy zapalimy jedną lampę w domu, cała ulica zostanie oświetlona. Podobnie, gdy każdy uczeń i student będzie miał w swoim sercu jasne światło, niewątpliwie poprowadzi ono całą społeczność od ciemności ku światłu. Dzisiaj ta młodzież jest nieodpowiedzialna albo na skutek słabości, albo złych idei w ich umysłach. Ich niedojrzałe umysły i delikatne serca sprawiają, że angażują się w politykę i buntują. Powinni sami zdecydować, jaką drogą chcieliby pójść i jaki cel osiągnąć i zgodnie z tą decyzją pokierować swoim postępowaniem. Służbę społeczności powinni traktować jako swój główny cel. Muszą rozwijać dyscyplinę i wierność świętej pracy; dyscyplina jest najważniejsza. Powinni szanować swoich rodziców i swoją ojczyznę.

W tej spokojnej atmosferze przez miesiąc słuchaliście o świętych ideach przedstawianych przez uczonych i starszych o czystym umyśle. To, czego się tutaj dowiedzieliście i czego doświadczyliście oraz błogość, jaką się cieszyliście, powinniście wspominać przez całe życie. Gdy będziecie mieli jakiś problem, powinniście próbować rozwiązać go w sposób pokojowy. Nie powinniście każdego problemu przekształcać w gwałt. Nie powinniście przynosić wstydu całemu krajowi przez hołdowanie indywidualnym ideom i egoistycznym interesom. Powinniście mieć na uwadze pokój świata. W indywidualnych przypadkach mogą pojawiać się problemy. Jest to dla was naturalne. Dlatego bardzo ważne jest panowanie nad zmysłami. W istocie w tym kryje się podstawowa różnica między człowiekiem a zwierzęciem. Człowiek może być lepszy od zwierzęcia tylko wtedy, gdy potrafi

zapanować nad zmysłami. Nie należy pozwalać umysłowi na swobodę. Należy go kontrolować i ćwiczyć w taki sposób, by stał się wam podporządkowany. W tym celu niezbędnym jest jakiś stopień jogi. Powinniście rozwijać zdrowy i święty umysł. Nasz kraj będzie mógł kroczyć ścieżką pomyślności tylko wtedy, gdy zdołacie tego dokonać. Jeśli pójdziecie złą ścieżką, ojczyzna ucierpi na tym tysiąc razy bardziej niż to, co cierpią rodzice w przypadku braku postępów w waszej nauce. Każdy z was powinien ukształtować siebie na idealny przykład.

Wiele razy mówiłem wam, że niesprawny samochód, który trafia do naprawy i w którym wymienia się różne części, takie jak nakrętki, sworznie czy śruby, gdy wróci do domu po remoncie, powinien być w dobrym stanie. Podobnie i wy przybyliście tutaj, dlatego że potrzebowaliście naprawy. Przybyliście tutaj miesiąc temu jako niesprawne samochody. Na tych warsztatach byliście naprawiani, wasze stare i niskie ideały zostały wymienione. Gdy wrócicie do domów, powinniście postarać się kierować samochodem swojego życia z czystymi ideami i dobrym zachowaniem. Już nie powinniście mieć wypaczonego widzenia, wypowiadać złych słów ani żywić negatywnych myśli. Powinniście wykonywać dobrą pracę i stać się przykładem dla innych. Jaka byłby korzyść z waszego uczestnictwa w tych letnich seminariach, gdybyście po powrocie do domu dalej zachowywali się po staremu, z dawnymi nawykami? Dawalibyście tym także zły przykład swoim kolegom i koleżankom. Stracilibyście dobrą reputację. Stracilibyście czas, trud i siły fizyczne – wszystko to stałoby się nieświęte.

Uczniowie i studenci, to, czego się nauczyliście, co zdobyliście i zobaczyliście przez ostatni miesiąc, powinno znaleźć praktyczne zastosowanie w całym pozostałym życiu. W tym miesiącu wiele się nauczyliście. Powinniście to znać i praktykować na co dzień. Nie możecie myśleć, że te seminaria już się skończyły. Edukację, którą musicie osiąść, trzeba zdobywać stale i przez całe życie. Nie myślcie, że jutro was żegnamy. To miejsce zawsze z radością wita święte idee i święte myśli. Jeśli przeżyte tu doświadczenia odcisnęliście na swoich sercach, nabyte tutaj dobro już na zawsze pozostanie przy was. Aspekty duchowe wykraczają ponad sprawy ziemskie. Wszędzie, gdzie pójdziecie, wyniesione stąd doświadczenia przyjdą wam z pomocą w potrzebie. Wielu starszych opowiadało wam o ideałach. Powinniście postarać się zastosować je w praktyce. Mam nadzieję, że tak postąpiacie i błogosławię wam, abyście temu podołali.

Tłum. Kazimierz Borkowski
Red. Dawid Koziół
(is)

Źródło: <http://www.ssbpt.info/english/sum1978.htm>